

Пенчо Славейков

Нощ преваля. Зад гори...

Нощ преваля; зад гори
ясен месечко се скри,
ей зора ще сипне скоро –
сбогом, жадена изгори!

Що е, че съм разделен
аз от теб? Нали весден
мила на сърце те нося –
сбогом, птичко свилокоса!

Скоро пак ще притъмней.
Славей песен щом запей,
ти възчаквай ме тогива –
сбогом, моя желбо жива!

Не чезни, а имай мен
мило на сърце весден –
би ще времето крилато...
Сбогом, мое златно злато!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6525>]